

Intervju med Alexandra Brankova

Navn: Alexandra Brankova

Tittel: Doktorand

Institusjonell tilknytning: Uppsala universitet, Institutet för Rysslands- och Eurasienstudier (IRES) och Institutionen för informatik och media (IM)

Fortell litt om din faglige bakgrunn:

Jag genomförde både min kandidat- och masterexamen vid University of Glasgow där jag även arbetade som forskningsassistent. Min masterexamen (MSc) var i Russian, East European, and Eurasian Studies från School of Social and Political Science vid UoG. Jag påbörjade min PhD i Medie- och kommunikationsvetenskap vid Uppsala Universitet september 2019 vid Institutet för Rysslands- och Eurasienstudier samt Institutionen för Informatik och Media. Mina huvudsakliga forskningsområden är relaterade till konstruktionen av nationell identitet, nationalism, kritisk diskursanalys, ny media och digitala metoder, med ett specifikt fokus på Ryssland och sydöstra Europa.

Hva jobber du med nå?

Jag arbetar på min doktorandsuppsats och ett antal sidoprojekt. Min doktorandsuppsats fokuserar på digital nationalism i Ryssland och konstruktionen av nationell identitet inom media och diskurs, något som täcker både banala och mer extrema uttryck av nationalism. Uppsatsen bedömer kritiskt processerna för nationalistiska grupper mobilisering, praxis och nationsbyggande i tider av krig.

Jag arbetar också på ett kapitel för en bok och en artikel, båda är accepterade och går igenom peer review-process för tillfället. Mitt bokkapitel är en del av en samlingsvolym och fokuserar på representationer och diskurser av kvinnor och kvinnlighet genom linserna av ryska nationalistiska och konservativa organisationer. Artikeln handlar om mediehistorik i Bulgarien på 1990-talet och hur teknologi, identitet och modernitet skildras i en övergångsperiod till demokrati samt undersöker dåtidens tryckta press i Bulgarien. Det var faktiskt rätt roligt att inhämta data

för artikeln i de bulgariska mediaarkiven i Sofia. Jag tycker även om att undervisa. Jag är kursansvarig och lärare i två kurser vid IRES; Studier i nationalism, och forskningsmetoder.

Hva er de viktigste spørsmålene/problemstillingene du mener at arbeidet ditt reiser?

Några av de viktigaste delarna kring min forskning är hur nationalism, krig och dess digitaliserar på olika nivåer flyter samman. Forskningen täcker även hur vi studerar diskursen kring nationell identitet i digitala medier och hur linjerna mellan det vardagliga och de extrema formerna av nationalism representeras. Jag försöker även kombinera diskurs och digitala metoder.

Hvis du kunne stått fast i en heis med en akademiker, hvem ville det vært og hvorfor?

Marlene Laruelle, utan tvekan. Det skulle finnas många ämnen att diskutera: Ryska nationalistiska grupper, Eurasianists, nationalism inom film, eller nationsbyggande i Centralasien. Det vore även inspirerande att möta en viktig kvinnlig akademiker inom forskning kring rysk nationalism.

Hvilken artikkel/fagbok mener du at alle i ditt felt bør lese og hvorfor?

Kanske inte en akademisk bok per se, men mitt svar är Svetlana Alexievich's *Tiden second hand*. Boken fångar polyfona röster och identiteter i en tid av stora förändringar. Varje berättelse är ett mikrokosmos som presenterar internalisering av tid, händelser, ideologier och förändringar. Det fick mig som forskare att tänka på att identiteter aldrig är singulära eller statiska, nyanser kan mötas på olika nivåer mellan individer och länder. Boken gav också en röst till folk som levde under Sovjetunionen och erfar dess upplösning, och fångade dåtidens nyanserade och personliga berättande.

Hvilke bøker har du på nattbordet?

Jag har just läst färdigt *The Curtain and the Wall: A Modern Journey Along Europe's Cold War Border* av Timothy Phillips. Nu läser jag *Time Shelter* av Georgi Gospodinov. Kontemporära bulgariska författare publicerar några riktigt fantastiska verk men många är inte översatta till engelska, men *Time Shelter* är.

Hvordan har krigen i Ukraina preget din forskning og forskerhverdag?

Kriget i Ukraina har påverkat min forskning mycket – mitt fältarbete blev inställt och jag fick lov att genomföra stora förändringar i min forskningsmetod. Som en

ung forskare är en av de största frågorna, vilket även gäller forskare intresserade av Ryssland, Belarus och Ukraina, hur man kan införskaffa och lära ut regionala kunskaper och tillgång till ämnet under en tid av krig och i linje med forskares säkerhet. Många av de nationalistiska grupper jag forskade om innan kriget har blivit mer militariserade och har börjat publicera innehåll från frontlinjen. Vid början av kriget var vissa dagar väldigt utmanande kring hur man inhämtade data och analyserade det visuella. Med tiden blev jag mer van vid det. Självklart är dessa problem små i jämförelse med vad mina kollegor i Ukraina går igenom.